

paa almindelige Produktionsmidler og Hjælpestoffer, som er foreslaaet i Toldlovsforslaget, og som der formentlig ikke vil være videre Uenighed om mellem Partierne, med Lethed vil kunne gennemføres paa et saadant Revisionslovsforslag.

N. K. Kristensen: Den højtærede Finansminister har allerede imødegaaet den Kritik, der blev fremsat af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), men jeg vil dog gerne have Lov til at knytte nogle enkelte Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem sagde, at hans Parti, Socialdemokraterne, ikke vilde være med til at gennemføre dette Lovforslag, de vilde intet Ansvar bære for Gennemførelsen af et saadant Lovforslag. Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom paa, at paa den Maade kan man ikke fralægge sig Ansvaret. Man har ogsaa Ansvar ved at stemme imod. Hvis det var saaledes her i Landstinget, at der blev tilstrækkelig mange til at stemme det ned, havde man virkelig det Ansvar, at man ikke vilde være med til at sørge for Balance for Statskassen. Det Ansvar kan man ikke fralægge sig. Saa siger det ærede Medlem, at Venstre har brudt med sine gamle Skatteprincipper, ved at man er gaaet over til indirekte Beskatning i Stedet for direkte. Ministeren har allerede gjort opmærksom paa, hvorledes Skatteprincipperne blev brugt i den forrige Regerings Tid, og jeg vil gerne fremlægge nogle enkelte Tal som Bevis for, at den radikale-socialdemokratiske Regerings Principper temmelig stærkt var lagt paa Hylden i den Tid, den sad ved Roret. I 1912—13 havde vi en Skat paa Øl, Tobak og Spiritus af 12 1/2 Mill. Kr., og den forhøjedes i den radikale Regerings Tid til 81,4 Mill. Kr. Det, maa man sige, var en ret pæn Forhøjelse ad indirekte Vej. Paa Spiritus alene var Skatten i 1913—14 6,4 Mill. Kr., og i 1920—21 var den kommet op paa 37,6 Mill. Kr. Paa Brændevin havde vi en Skat af 14 Ø. pr. Flaske før Krigen. Den kom op paa 6 Kr. 48 Ø. pr. Flaske. Ja, saaledes kunde der være flere Ting at fremdrage, men jeg skal nøjes med dette. Til Slutning vil jeg dog sige, at paa Øl havde vi før Krigen en Skat paa 8 Mill. Kr., i 1920—21 paa 28,5 Mill. Kr.

Tvede: Det er kun to korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre. Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) udtalte sig om mine Bemærkninger med

Hensyn til, at det maatte være den højtærede Finansminister og Regeringen, som sad, der i det store og hele maatte have Ansvaret for Loven, som den var, idet jeg blandt andet for mit Vedkommende ikke havde haft Lejlighed til at kende Enkelthederne. Jeg vil blot fremhæve et enkelt Punkt. Der staar under Løbenummer 64: „Dæk og Ringe til Automobiler og Motorcykler“. Jeg tror, at det tekniske Udtryk er: „Dæk og Slangere til Automobiler og Motorcykler“. Jeg fremhæver blot dette som en Enkelthed, som jeg ikke for nærværende kender eller har kendt noget til. Men jeg gaar ud fra, at det selvfølgelig vil faa den rigtige Fortolkning i Ministeriet, at det skal være Dæk og Slangere. — Naar det ærede Medlem mente, at denne Lov ikke havde noget at hjælpe paa Arbejdsløsheden med, skal jeg ogsaa kun fremhæve en eneste Ting; det er, at naar der under Løbenummer 282 er talt om, at de finere Møbler, der kommer herind, belægges med en noget højere Told, er det mit Haab og Ønske, at denne Foranstaltning skal kunne medføre, at nogle af disse Luksusmøbler skulde kunne produceres her i Landet, saaledes at nogle af de 8 835 Snedkere, vi har i Landet, og hvoraf desværre 2 135 er arbejdsløse medio denne Maaned, endelig kunde komme i Arbejde. Selv om det kun blev faa, vilde en saadan Foranstaltning dog være nyttig.

Bramsnæs: Til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Tvede) skal jeg blot sige, at det sædvanlige Universalmiddel mod Arbejdsløsheden fra den Side jo altid er Toldbeskyttelse. Men hvis det ærede Medlem vil se sig lidt rundt om i Verden, vil han hurtigt opdage, at Arbejdsløsheden hersker i lige saa høj Grad i Lande med principiel Toldbeskyttelse som i de Lande, der ikke har det. Det kunde være, at der var nogen Mulighed for, at enkelte konservative Mennesker derved kunde komme bort fra den Misforstaaelse, at der kun findes eet Middel mod Arbejdsløshed, og det er en Kæmpetoldbeskyttelse. Det er en af de kolossale økonomisk-politiske Fejltagelser, som konservative Partier i alle Lande lider af.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag har den højtærede Finansminister jo i en længere Tale søgt at bevise os, hvor heldigt og lykkelige det vilde være baade for Statskassen og for Befolkningen. Jeg tror ikke, man saa mange Gange i Finansministerens sidste Tale